

Zdravljenje ran z medicinskim medom

V. Erjavec¹, B. Lukanc¹¹Veterinarska fakulteta v Ljubljani, Univerza v Ljubljani, Ljubljana, Slovenija

Antibakterijski učinek medicinskega medu so dokazali v laboratorijih leta 1919, a so ga iz medicine kmalu izpodrinili na novo odkriti antibiotiki. Zdravilne lastnosti medicinskega medu so v humani medicini začeli ponovno odkrivati v zadnjih časih, in sicer kot alternativo zdravljenju tistih ran, kjer so preizkusili vse moderne tehnike zdravljenja in te niso bile učinkovite. Medicinski med lahko uporabljamo dolgotrajno, ker ne draži tkiva in nima negativnih učinkov na tkivo.

Mehanizem delovanja medicinskega medu

- učinkuje baktericidno,
- ima higroskopski učinek, ki v rano povleče limfo z makrofagi (čistijo rano) in hraničnimi snovmi (hrana celicam za nastanek novega tkiva),
- deluje zaščitno, ker prepreči dostop novim bakterijam,
- v rani ustvari anaerobne pogoje,
- inhibira nastanek eksudata in s tem zavre razmnoževanje bakterij.

Učinki medicinskega medu na rano

- pospešuje celjenje rane,
- stimulira angiogenezo,
- pospeši rast fibroblastov,
- mobilizira epitelne celice z robov rane,
- aktivira epitelne celice v dlačnih foliklih,
- izboljša kontraktilnost miofibroblastov, ki povlečejo robe rane skupaj,
- zmanjšuje bolečino in vnetni edem,
- preprečuje neprijeten vonj rane,
- zmanjšuje brazgotinjenje.

Uporaba medicinskega medu v veterini

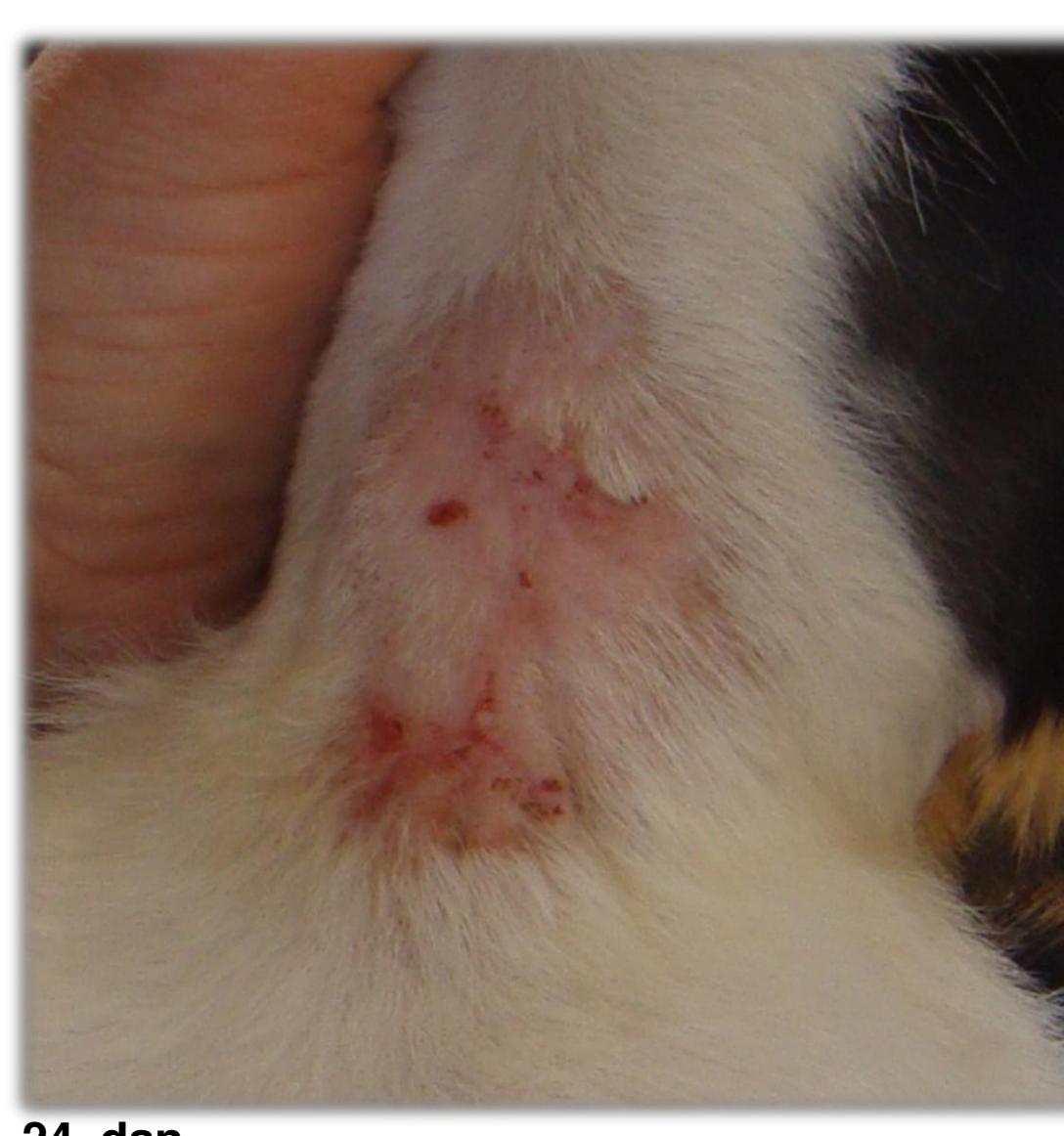
Zdravljenje:

- ran, inficiranih z bakterijami, odpornimi na antibiotike,
- kontaminiranih akutnih in kroničnih ran,
- travmatskih ran,
- opeklin,
- dekubitov in
- onkoloških ran.

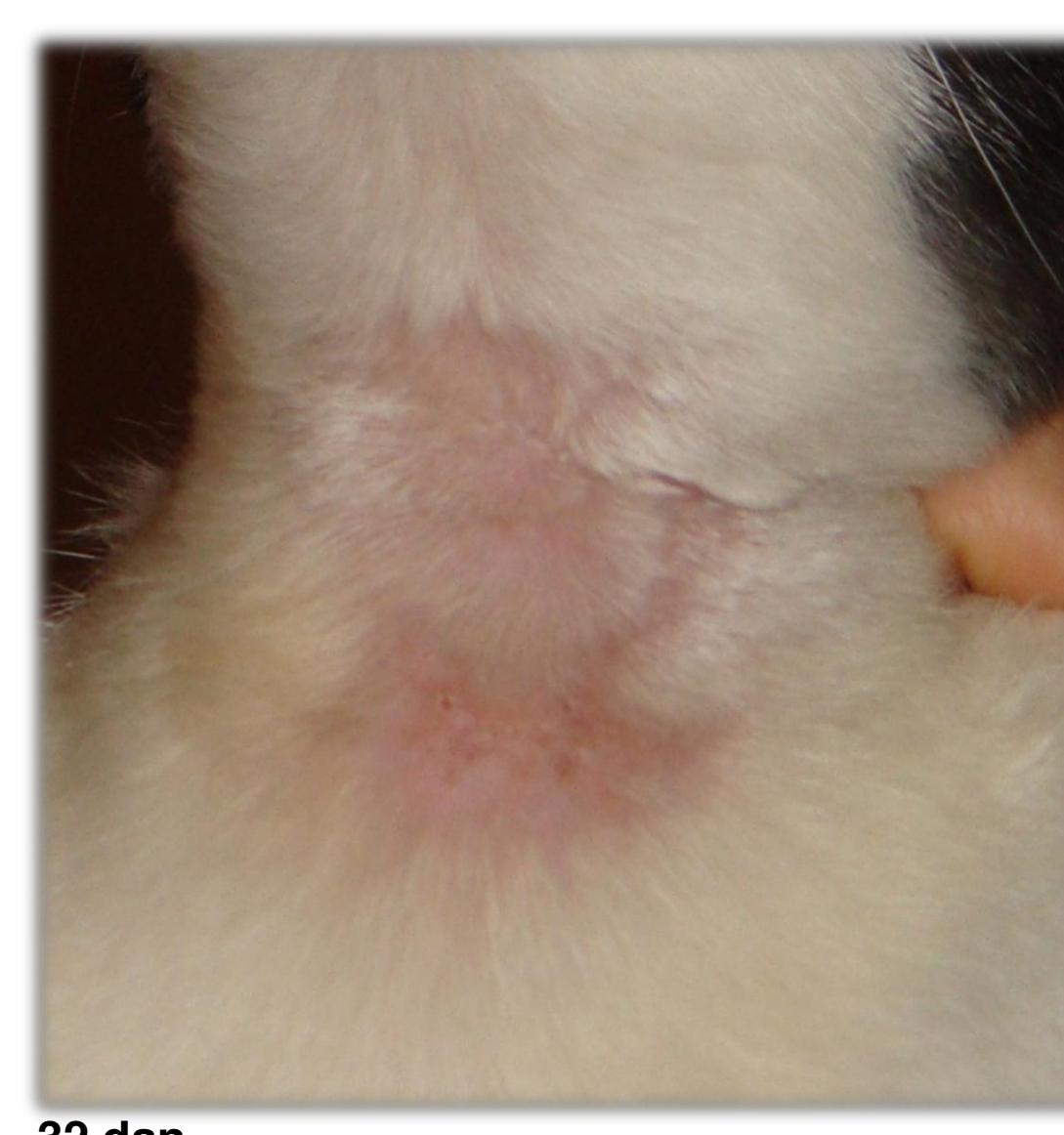
Klinični primer št. 1. Mačka, 2,5 let, sterilizirana, FeLV pozitivna, šum na srcu I./VI., rana z manjkajočim delom kože na ventralnem delu vratu, zdravljenja z medicinskim medom (L-Mesitran®).

1.dan

24. dan

32.dan

Klinični primer št. 2. Maček, 2,5 let, kastriran, FeLV pozitiven, šum na srcu II./VI., rana velikosti 4 cm, z manjkajočim delom kože na ventralnem delu vratu, zdravljenja z medicinskim medom (L-Mesitran®).

1. dan

15. dan

26. dan

Klinični primer št. 3. Pes, 9, let, kastriran, z obsežnimi ranami brez kože na zadnjih nogah, po prometni nesreči, zdravljen z medicinskim medom (L-Mesitran®).

1. dan

16. dan

26. dan

26. dan

90. dan

Literatura

- Bang L.M., Bunting C., Molan P. (2003). The effect of dilution on the rate of hydrogen production in honey and its implications for wound healing. *Journal of Alternative and Complementary Medicine* 9, 267-73.
 Bergman A., Yania J., Weiss J., Beli D., David M.P. (1983). Acceleration of wound healing by topical application of honey. An animal model. *The American Journal of Surgery* 145, 374-6.
 De Rooster, H., Declercq J., Bogaert van de M. (2008). Honey in wound care: myth or science? Part 1: Literature review. *Flemish Veterinary Journal*, 78: 68-74.
 Dunford C., Cooper R., Molan P. (2000). Using honey as a dressing for infected skin lesions. *Nursing Times* 96, 7-9.
 Efem S.E.E. (1988). Clinical observations on the wound healing properties of honey. *British Journal of Surgery* 75, 679-81.
 Mathews K.A., Binnington A.G. (2002). Wound management using honey. *Compendium: Continuing Education for Veterinarians* 24, 53-60.
 Molan P.C. (1998). A brief review of the use of honey as a clinical dressing. *The Australian Journal of Wound Management* 6, 148-58.
 Molan P.C. (1999). The role of honey in the management of wounds. *Journal of Wound Care* 8, 415-8.
 Molan P.C. (2002). Re-introducing honey in the management of wounds and ulcers – theory and practice. *Ostomy Wound Manage* 48, 28-40.
 Nychas G.J., Dillon VM, Board RG (1988). Glucose, the key substrate in the microbiological changes in meat and certain meat products. *Biotechnology and Applied Biochemistry* 10, 203-31.
 Subrahmanyam M. (1993). Honey impregnated gauze versus polyurethane film (OpSite) in the treatment of burns – a prospective randomised study. *British Journal of Surgery* 46, 322-3.
 Subrahmanyam M. (1998). A prospective randomised clinical and histological study of superficial burn wound healing with honey and silver sulfadiazine. *Burns* 24, 157-61.
 Tur E., Bolton L., Constantine B.E. (1995). Topical hydrogen peroxide treatment of ischemic ulcers in guinea pig: blood recruitment in multiple skin sites. *Journal of the American Academy of Dermatology* 33, 217-21.
 Willix D.J., Molan P.C., Harfoot C.G. (1992). A comparison of the sensitivity of wound-infecting species of bacteria to the antibacterial activity of manuka honey and other honey. *Journal of Applied Bacteriology* 73, 388-94.